

حیدری و خداحافظی با فوتبال اردبیل

دومین بیانیه خداحافظی مدیر عامل باشگاه آبی پوشان تهران را وقتی در فضای مجازی دیدم با خود گفتم که آیا تا فردا این بیانیه نیز قابل برگشت خواهد بود؟ آیا مسئولین شهر با دیدن این بیانیه باز دست به تلاش خواهند زد تا پولی جور کنند و حیدری را از تصمیم خود منصرف نمایند، تا هم تیم به بازی‌ها برسد، و هم بازیکن به حقوقش و حیدری به هدفش.

فکر کردم در موقعیت فعلی بهترین کسی که می‌تواند من را از شک و تردید و دو دلی خلاص نماید خود مدیر عامل است. با وی تماس تلفنی گرفتم. گفت اگر صدها میلیون تومان به وی بدهند دیگر حاضر نیست در اردبیل کار بکند.

وی تصمیم قاطع خود مبنی بر خداحافظی با فوتبال اردبیل را مورد تاکید قرار داد و گفت: از شب گذشته که بیانیه انصراف از تیم داری در اردبیل در فضای مجازی منتشر شده است تعدادی از بازیکنان در تماس تلفنی از من خواسته‌اند که رضایت نامه آنها را برای رفتن از تیم صادر بکنم ولی من به خاطر فوتبال اردبیل زیر بار این تقاضاها نرفته‌ام.

به او گفتم آیا مطمئن باشم که این بیانیه دیگر راه برگشت ندارد؟ گفت خیال همه کسانی که می‌خواستند مجیدی نباشد را راحت کنم، من نمی‌توانم و نمی‌خواهم که در فوتبال اردبیل حضور داشته باشم. هیچ ادعایی هم ندارم، چیزی به نام من نبود و من پنج ماه تلاش کردم ولی کارها آنطور که باید و شاید پیش نرفت.

به او گفتم بهترین کاری که می‌توانستی انجام بدهی خداحافظی از فوتبال اردبیل بود ولی متأسفانه این کار را با تاخیر انجام دادی. به هر حال در تاریخ ورزش اردبیل و بخصوص فوتبال در مقاطعی برخی از علاقه‌مندان به فوتبال و غیر بومی در اردبیل چهره شده‌اند و بعد از اندک زمانی رفتن از اردبیل را بر ماندن ترجیح داده‌اند.

مجید حیدری هم یکی از آن افراد بود که با ادعاهای زیاد آمد ولی به علل مختلف از جمله شفاف عمل نکردن به قرارداد، دل بستن به قول و قرارهای پشت پرده در حد حرف، اعتماد کردن به برخی افراد قدرت طلب و عافیت طلب، نداشتن پشتوانه مالی و عمل نکردن به موقع به وعده‌ها و تعهدها او را از نفس انداخت و کاری را که باید سه ماه قبل انجام می‌داد در بدترین زمان ممکن از فصل رقابت‌ها کرد

ولی رفتن وی در مجموع به نفع فوتبال است حتی اگر به منحل شدن تیم و سقوط به دسته سوم به انجامد.

اگر امروز کس و یا کسانی بیایند و از سر ناچاری دستی از لطف و مرحمت بر سر تیم بکشند ای کاش این کار را در مقابل فریادها و التماس های تماشاگران و درخواست های مطبوعات و کارشناسان به موقع انجام داده و با لجبازی تیشه بر ریشه این فوتبال نمی زدند.

از مجیدی پرسیدم حالا که از اردبیل رفتنی شدی چه انتظاری داری؟ گفت: از زمانی که مسؤولیت تیم را بر عهده گرفتم تا پایان نیم فصل برای این تیم هزینه کرده ام. فاکتورهای هزینه در اختیار یکی از دوستان است و امید است هر کس و یا ارگانی که مسؤولیت اداره تیم را بر عهده می گیرد به بررسی فاکتورها و چگونگی هزینه های انجام یافته اقدام بکند و آنچه حق بنده است پرداخت نماید و فکر می کنم که این انتظار به حقی است.

به هر حال این که فوتبال اردبیل در سال 95 سال فراموش نشدنی را پشت سر گذاشته و به طرق مختلف کم لطفی ها و بی محبتی ها و ظلم ها و لجبازی ها را شاهد بوده است و این خود تجربه ای برای ورزش استان شد که اگر از این به بعد بخش خصوصی برای سرمایه گذاری در اردبیل اعلام آمادگی نماید، مسؤولین به آسانی به سفارش این فرد و یا آن فرد خوشنام و ورزشی اعتماد نکنند و تا بر چیزی مطمئن نشوند اقدام ننمایند.